

**עדנה פינדרו מדווחת מפסטיבל הסרטים בברלין:
היבאנים חשפו את זוועות המילחמה של עצמם.
הרוסים גרפו את הפרסים הגדולים בזכות
סרטיהם הישנים שהותרו להצגה רק עכשיו**

אלימות יפאנית, וודקה רוסית

שקנה כרטיסים, כמה סרטים בעלי ייחוד פוליטי מסויים מאוד, ובמיוחד הווכה בפרס הגדול, דביהוב, סרטו של גלב פאנפילוב תמה (הנושא). הסרט, שנאסר להצגה מייד עם סיום צילומיו, בסתיו 1979, מספר על סופר ידוע, שאיבד קשר ממשי עם סביבתו, עם קוראיו ועם המציאות, ומקור השראתו יבש, הוא יוצא לחופשה עם ידיד, סופר גם הוא, למחוז בערבות רוסיה הלכנה, כדי למצוא גאולה ליו"כשהעט שלו, ומגלה דמות רומאנטית של מדריכת-תיירים, הסוחפת אותו בס"ערת הלוקלי-פאטריוטיזם שלה ובס"פורים אקסטיים על דמות של סופר מקומי שצמח מתרבות העוני והיה למשורר העם, בעוד הוא מתאהב באי"תה מדריכה, הוא נקלע לסצינת-פרידה קורעת-לב שלה מידיד, סופר גם הוא, אחת ולתמיד, כי מאס בשיטה כולה, וכי החליט להגר לישראל.

מיותר להסביר מדוע נאסר הסרט להצגה בשעתו (ראה במסגרת: ראיון עם הכימאי). גם היום ישנם רבים ביניהם יבגני יבטושנקו, המעדיפים

שחקנית ז'אן מורו בהצגת הסרט "הנס" של ז'אן פייר מוקי בן לוויה רומנטי

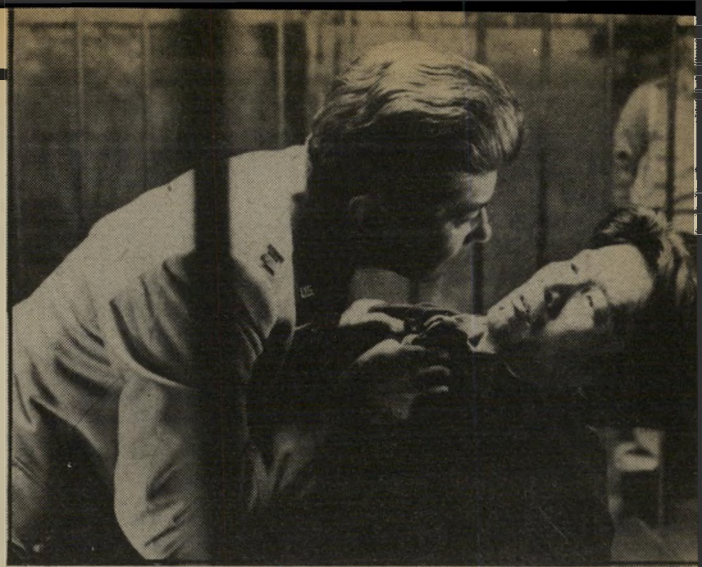

שחקנית ז'אן מורו בבכורת סרטו של קלוד שאברול, "מסכות" צהלת הפסטיבל הראשון

תיים, ותיקוה אדירה ששלום ממשי יביא בעקבותיו גם שלום רישמי? הוודקה, שהובאה במיוחד ממוסק"ו, ניגרה על ראשי חברי צוות ה"שופטים, ובמיוחד על נשיאם, השחקן קלאוס מריה בראנדאוור, שהיה האי"שיות הדומיננטית ביותר מן המערב. בינתיים ראו 1700 עיתונאים, פלוס אנשי מיקצוע, סטודנטים וסתם קהל

קלאוס מריה בראנדאוור מושק ביליארד במסיבת הפתיחה של הפסטיבל פול ניומן לא בא - בראנדאוור בא

קצין אמריקאי חוקר רופא יפאני ב.הים והרעל" הודאה ראשונה

מיכאל אוליונוב בסרטו של פאנפילוב, "הנושא" פרס ראשון

החוקיים משחקים טוב יותר? אלם קלימוב, העומד היום בראש איגוד ה"כימאים והתעשייה הקולנועית בכרייה המועצות, לחץ את ידיו של ג'ק ואי"לנטי, לשעבר יועץ הבית הלבן והיום נשיא איגוד חברות-הסרטים האמרי"קאיות הגדולות.

ולא רק פעם אחת ולא במיקרה. השניים חזרו על הטקס לפני המצלמות ועל הבימה, משהוענק להם עיטור מיוחד של העיר ברלין, כשמנהל הפסטיבל, מוריץ דה הארלן, עשה את הכותרת שלו, ולא חשוב כלל על איוו"רמה עמדו הסרטים עצמם. האמנות פינתה מקומה לפוליטיקה והאיכות לתיקוה.

מי צריך סרטים כשיש נבואות ורר"דות על העתיד ועל העידן החדש של רילול אטומי ופתיחת סכרים תרבר

אומרים שברלין היא העיר הפו"ליטית ביותר בעולם, ואומרים שהקולנוע הוא אריה-עולם. אם כך, הרי מה שראתה ברלין בפסטיבל הס"רטים ה-37 שלה, השנה, היה כנראה כל חלומותיה הנואשים של עיר הצויה בליבה: המערב פתח את ורועותיו לר"ווחה וחיבק את המיזרח, ואף נשק לו בפרסים ובעיטורי-כבוד.

הדוב הרוסי ריענן כאן את מעילי"הפרווה אשר נחו בקירור - אותם סרטים שהיו אסורים במשך שנים רבות כל"כך עד שאיש לא זכר כלל את הסיבה לאותם איסורים ויצא בצעדי מחול ניצחון לצלילי ה"גלאסנוסט", מילת-הקסם שפירושה ברוסית "הפש"רה".

אמנם רגן וגורבצ'וב לא היו כאן, אבל מי צריך את הפוליטיקאים, כש"